



# د افغانستان اسلامي امارت

## د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

### د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست



د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لیرل کېږي.

۸ / جمادی الثاني / ۱۴۴۵ هـ، ق موافق د ۱ / جدي / ۱۴۰۲ هـ، ش

## د ښځې پر خپل خاوند او د خاوند پر خپلې ښځې شرعي حقوق

الحمد لله الذي جعل الزواج نعمة، وجعل بين الأزواج مودة ورحمة، وجعل أداء الحقوق بين الزوجين من الإيمان والصلاة والسلام على سيدنا محمد إمام الأئمة، وعلى آله وأصحابه هداة الأمة، أما بعد :

قال الله سبحانه وتعالى: {وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ} الروم : ۲۱

د شرعي نصوصو څخه په وضاحت سره معلومېږي چې نیکه معامله او ښه چار چلند د مېړه او ښځې ترمنځ د اسلام له غوره اخلاقو څخه دي چې د کورنۍ بنسټیزې اړیکې ساتي او د ښځې او خاوند ترمنځ اړیکې تنظیموي او اسلام د هر یو لپاره ځانگړي حقوق ټاکلي دي ترڅو کورنۍ نظام محکم او منظم وي.

که چیرې ښځه او خاوند یو د بل حقوق رعایت کړي په کور کې به هیڅکله اختلافات نه وي او ددواړو ژوند به په پوره صمیمیت سره مخ په وړاندې ځي.

ښځه او خاوند یو پر بل زیات حقوق لري آن چې ځینو علماوو وایي چې د ښځې او خاوند یو پر بل (۵۷) حقوق دي چې زیات حقوق د خاوند دي چې د خاوند ځینې حقوق په لاندې ډول دي:

### د خاوند شرعي حقوق پر خپلې ښځې:

۱- اطاعت او تابعداري: پر ښځه باندې د خاوند اطاعت فرض دی کله چې هغه ورته امر کوي او یا یې منع کوي دهغه د حکم منل پر ښځه واجب دي ترڅو چې یې په معصیت ورته امر نه وي کړي.

خاوندانو لره الله په ښځو فضیلت او برتری ورکړی ده او خاوندان په خپلو ښځو باندې مسلط او حاکمان دي او ښځې باید دخپل حاکم اطاعت وکړي. الله تعالی فرمایي: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ} النساء : ۳۴

ترجمه:- سړي په ښځو باندې نگرانان دي په سبب ددې چې الله ددوی ځینې په ځینې نورو باندې غوره کړي دي او په سبب ددې چې دوی (سړي) له خپلو مالونو نه انفاق کوي.

په یو بل آیت کریمه کې الله تعالی فرمایي: {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ} البقرة: ۲۲۸

ترجمه:- او شته دی (بښخولره) حق په شان د هغه حق چې پر دوی باندې مقرر دی (د سپړيو لپاره) او شته دی سپړيو لپاره درجه او الله ډیر غالب بڼه حکمت والا دی.

عبدالله ابن عباس رضي الله ددې آيت { الرجال قوامون على النساء } په تفسير کې وايي يعنې دوی پر بښخو امراء دي او اطاعت دې وکړي دخپلو امر او د خاوندانو طاعت دې وکړي په هغه څه کې چې الله تعالی ورت ته ددوی اطاعت امر کړی دی او ددوی اطاعت دادی چې بښخې بايد نيکې کوونکي وي د خاوندانو دکورنيو سره، او د خاوند د مال حفاظت دې وکړي. تفسير ابن کثير (۱ / ۴۹۲)

امام جصاص رح ددې آيت په تفسير کې وايي: الله تعالی په دې آيت کې فرمايې چې د بښخې او خاوند يو پر بل حق لري مگر خاوند په خپله بښخه داسې خاص حق لري چې بښخه هغسې حق نلري.

د خاوند په اطاعت کې د الله تعالی رضا پرته ده او د خاوند په نافرمانۍ کې د الله تعالی نافرمانی پرته ده.

په حديث شريف کې راځي: وعن عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا، قِيلَ لَهَا: أَدْخِلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ). رواه احمد

ترجمه:- له عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه نه روايت دی وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: هر کله چې بښخه خپل پنځه گوني لمونځونه ادا کړي او د رمضان د ميا شتي روژه ونيسي او خپل عورت (له حرامو) وساتي او د خپل ميره پيروي وکړي، ورت به وويل شي جنت ته داخله شه له هرې دروازې چې غواړې.

په يو بل حديث کې راځي: عن الحصين بن محسن رضي الله عنه: أن عمّة له أتت النبي صلى الله عليه وسلم في حاجة، ففرغت من حاجتها، فقال لها النبي صلى الله عليه وسلم «أذات زوج أنت؟» قالت: نعم. قال: كيف أنت له؟ قالت ما ألوه إلا ما عجزت عنه» قال: «فانظري أين أنت منه؛ فإنما هو جنتك ونارك». رواه احمد

ترجمه:- له حصين بن محسن رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې زما عمه د رسول الله صلى الله عليه وسلم حضورته د يوه ضرورت په خاطر راغله او کله چې له خپل ضرورت څخه وزگار شوه، نو نبي کریم صلى الله عليه وسلم ورت ته وفرمايل: آیا ميره لري؟ ويې ويل: هو - ويې فرمايل: د هغه سره ستا چلند او معامله څرنگه ده؟ دې وويل حاجت يې پوره کوم مگر دا چې د ده د حاجت د پوره کولو څخه عاجزه شم. ويې فرمايل: وگوره چې ته په کوم ځای کې له ده څخه موقعيت لري ځکه هغه ستا جنت او ستا دوزخ دی.

د خاوند پر بښخه دومره زيات حق دی چې نبي عليه السلام فرمايلي دي که چيرې پرته له الله تعالی بل چا ته سجده کول جائز وی ما به بښخو ته امر کړی وو چې خاوندانو ته سجده کوي. (لو كنت أمراً أحداً أن يسجد لأحدٍ لأمرت الزوجة أن تسجد لزوجها) سنن الترمذي (۳ / ۶۵)

۲- خپل خاوند ته ځان تسليمول: د خاوند پر بښخه بل حق دادی چې د شرعي حاجت (کوروالي) دپوره کولو لپاره ځان خاوند ته تسليم کړي او چې کله خاوند ورڅخه تقاضا وکړي بايد هغه تقاضا يې پوره کړي. که چيرې بښخې د خاوند د شرعي حاجت (کوروالي) پوره کولو څخه سرکشي - وکړه، په گناه کې پريوته او د گناه مرتکبه شوه. په حديث شريف کې راځي: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فأبت فبات غضباناً عليها لعنتها الملائكة حتى تصبح). متفق عليه

ترجمه:- د ابوهريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه و سلم فرمايلي دي كله چې سپرى راوغواړي خپله ښځه بستر ته او هغه انكار وكړ (پرته د شرعي عذر خخه) او خاوند يې پر هغې په قهر سره شپه تيره كړه ، ملائكې ورباندې لعنت وايي تر صبح پورې .

۳- هغه چاته كورته دداخليدو اجازه نه وركول چې خاوند يې بد گڼي: د خاوند په خپلې ښځې داحق دى چې ښځه بايد هغه چاته كور دداخليدو اجازه ورنكړي چې خاوند يې كورته داخليدل بد گڼي. به حديث شريف كې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَلَا تَأْتِي فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ. صحيح البخاري (۱۴۹/۱۳)

ترجمه:- د ابوهريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ښځې ته جاپز نه دي روژه ونيسي- (نفلي روژه) په داسې حال كې خاوند يې په كور كې وي مگر د خاوند په اجازه به يې نيسي او جائز نه دي ورته چې چاته كورته دداخليدو اجازه وركړي مگر د خاوند په اجازه.

په يو بل حديث شريف كې راځي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النَّسَاءِ فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانٍ وَاللَّهُ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُوسَكُمْ أَحَدًا تَكَرَّهُوْنَهُ. فَإِنْ فَعَلْنَ ذَلِكَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرَحٍ). صحيح مسلم (۳۹/۴)

ترجمه:- وويربرئ دالله تعالى خخه د ښځو په باره كې بيشكه تا سې اخيستي دي ښځې دالله تعالى په امان سره يعنې الله تعالى تا سې امين گرځولى ياستې په ښځو باندې) او تاسو حلال گرځولي دي ددوى شرمگاه لره په شريعت دالله تعالى سره، او شته دى ستاسو لپاره په دوى باندې ددې خبرې حق چې ښځه به اجازه نه وركوي هيچا ته ددې خبرې چې استعمال كړي بستره ستاسې هغه څوك چې تاسو يې بد گڼي. ، كه چيرې دوى داسې وكړل نو وه يې وهى چې سخت وهل نه وي.

۴- پرته د خاوند له اجازت خخه به له كوره نه وځي: د خاوند په ښځه بل حق دادى چې دوى به پرته د خاوند د اجازې خخه له كوره نه وځي. الله تعالى فرمايي: {وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى} الاحزاب: ۳۳

ترجمه:- او تاسو په خپلو كورنو كې قرار ونيسئ او تاسو د رومبني جاهليت د زينت څرگندونې په شان زينت مه څرگندوئ.

په يو حديث شريف كې راځي: (إِنَّ الْمَرْأَةَ عَوْرَةٌ، فَإِذَا خَرَجَتْ مِنْ بَيْتِهَا اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ). مسند البزار (۱/۳۲۵) صحيح ابن خزيمة (۳/۹۳) ترجمه: ښځه عورت دى كله چې ووزي له كوره (بدون د محرم) وريسي شي شيطان (چې گمراه يې كړي).

كه چيرې ښځه پرته د خاوند له اجازته له كوره ووتله ، خاوند كولى چې تاديباً يې ووهي .

البته كه چيرې پلاره يې مزمن مريض وي او بل څوك دخدمت نلري دهغې د خدمت لپاره وتلى شي .

۵- ښځې ته ادب وركول: كه چيرې ښځه د خاوند له شرعي اوامرو خخه سركشي كوي ، داد خاوند حق دى چې تاديبا يې ووهي خو شديد وهل نه. الله تعالى فرمايل د: { وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا } النساء: ۳۴

ترجمه:- او هغه ښځې چې تاسو د هغوی له نافرمانۍ نه ویرېږئ نو دوی ته نصیحت وکړئ او دملاستې په ځایونو کې ترې جدا شئ او وه یې وهئ نو که ستاسو خبره یې ومنله نو (بیا) ددوی په خلاف بله لار مه لټوئ ، بیشکه الله ډیر اوچت ډیر لوی دی .

که چیرې ښځه دخاوند اطاعت څخه سرکشي کوي خاوند باید ورته نصیحت وکړي، که په نصیحت ونه شوه کټ دې ورڅخه جدا کړي ، که چیرې په دې ونه شوه ودې وهي خو شدید وهل نه .

(وَقَدْ ذَكَرَ الْحَنْفِيَّةُ أَرْبَعَةَ مَوَاضِعَ يَجُوزُ فِيهَا لِلزَّوْجِ تَأْدِيبُ زَوْجَتِهِ بِالصَّرْبِ ، مِنْهَا : تَرْكُ الزَّيْنَةِ إِذَا أَرَادَ الزَّيْنَةَ ، وَمِنْهَا : تَرْكُ الْإِجَابَةِ إِذَا دَعَاهَا إِلَى الْفِرَاشِ وَهِيَ طَاهِرَةٌ . وَمِنْهَا : تَرْكُ الصَّلَاةِ ، وَمِنْهَا : الْخُرُوجُ مِنَ الْبَيْتِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ).  
الموسوعة الفقهية الكويتية (٥٩ / ٢٤)

حنفي مجتهدین وايي چې خاوند په څلورو مواردو کې خپله ښځه تادیبا وهلی شي: چې زینت نه کوي کله چې خاوند د زینت اراده لري، بل داچې همبستری څخه انکار کوي په داسې حال کې چې دحيض او نفاس څخه پاکه وي، بل داچې لمونځ ترک کوي، بل دا چې پرته له اجازته دخاوند له کوره وځي .

٦- **د خاوند خدمت کول:** د خاوند پر خپله ښځه حق دی چې خدمت یې وکړي چې دا خدمت مختلف ډولونه او مختلفې مرتبې لري لکه د سرمایه دارو خدمت، د متوسط ژوند خلکو خدمت او د کمزوري ژوند خاوند خدمت .

٧- **د خاوند سره نیکه معاشره او غوره سلوک:** د خاوند په ښځه دا حق دی چې له خاوند سره غوره رویه او نیکه معاشره وکړي .

٨- **د ځان او دخاوند دمال حفاظت کول:** د خاوند په ښځه بل حق دادی چې د خاوند په غیاب د خپل ځان حفاظت وکړي، او همدارنگه د خاوند دمال حفاظت وکړي او بې ځایه ځای کې مصرف نه کړي .

٩- پر ښځه دخاوند بل حق دادی چې دخاوند پټ رازونه وساتي او هغه خلکو ته افشاء نکړي .

١٠- د خاوند بل حق دادی چې ښځه باید د خپل بد اقتصادي حالت شکایت نه خپلې کورني ته وکړي او نه یې دخاوند کورنۍ ته وکړي ، بلکې په هر حالت شکر وباسي او په بد حالت صبر وکړي .

**د ښځې شرعي حقوق پر خپل خاوند باندې:**

داسلام دراتگ نه مخکې دجاهلیت په زمانه کې دښځو نه دژوندانه حق سلب شوې ؤ او دښځو ټول حقوق تر پښو لاندې کیدل لکه دمیراث حق دملکیت حق داحترام اودعزت حق اوداسې نور او هغې ته به په سپک نظر کتل کیدل خو داسلام مقدس دین په راتگ سره دښځو ټول حقوق راژوندي اعاده شو او داسلام سپڅلي دین هغوې ته او چت مقام ورووښلو حتی چې په شرعی کارونو کې ئې ښځو او نارینه و ته یو ځای په قرآنکریم کې خطاب کړی دی

الله تعالی دښځو پیدایښت پرانسانانو باندې یو لوی انعام وگرځولو او ښځې ئې دنارینه و لپاره دارامی او سکون مصدر او پناه گاه او ددوستی او مهربانی وسیله گرځولي دي لکه چې الله تعالی فرمائی : {وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ} الروم: ٢١  
ترجمه:- اود هغه له نښو ځنې دادی چې تاسو لپاره یې ستاسو له نفسونوڅخه جوړې پیدا کړي دي ددې لپاره چې

تاسو هغو ته (په مایله کیدو سره) سکون حاصل کړئ او هغه ستاسو په مینځ کې مینه او مهرباني پیدا کړه بېشکه په دغو شیانو کې دی خامخا عبرت د هغه قوم لپاره چې ښه فکر کوي.

ښځه دانسانانو ترمنځ د نزدې والي او دوستۍ یوه مهمه وسیله ګرځولی ده. ده الله تعالی فرمائي: {وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا} الفرقان: ۵۴

ترجمه: - او دی همغه ذات دی چې له اوبو نه یی انسان پیدا کړی دی بیایې هغه (د) نسب او سخرګنۍ (والا) وګرځاوه او ستا رب ښه قادر دی.

الله تعالی ښځې هغه مخلوق ګرځولي دي چې په هغې باندې دنارینه و سترګو یخې او روښانه کېږي. الله تعالی فرمائي: {وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا} الفرقان: (۷۴)

ترجمه: - او هغه کسان دي چې وایې ای زموږه ربه! ته مونږ ته زموږ له ښځو نه او زموږ له اولادونو نه د سترګو یخوالی را وښه او ته مونږ دمتقیانو امام وګرځوه.

د ښځو د فضیلت او اهمیت په وجه الله تعالی ښځو لره په خپلو خاوندانو باندې یو شمیر حقوق مقرر کړي دي چې په جاهلیت کې یې شتون نه درلود او ځینې حقوق اوس هم په ځینو ټولنو کې نشته او غصب شوي دي چې د هغو حقوقو له جملې څخه ځینې په لاندې توګه دي:

۱- د مهر حق: د ښځو د حقوقو څخه یو هم دمهر حق دی. مهر د پیغلې او کونډې دواړو لپاره واجب دی.

ښځې لکه دنورو حقوقو په څیر دمهر په اړه هم دتصمیم خاونده ده؛ چې څومره مهر ټاکي البته چې اندازه به یې د لس شرعي درهمو څخه به کم نه وي.

د مهر کلمه عیناً په قرآن کریم کې نه دی ذکر شوی او دمهر کلمې پرځای ( صداق ) -د صاد په فتحه یا کسره سره -استعمال شوی دی او صداق هغه مال ته ویل کیږي چې نارینه یې د دنکاح د عقد پرمهال ښځې ته ورکوي. د سورت نساء کې راغلي دي: ( وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نَحْلَةً ) النساء: ۴ ترجمه: او ورکړئ ښځو ته د هغوی مهرونه د ډالۍ په توګه.

خاوند مکلف دی چې د ښځې مهر مکمل او پرته له کموالي اداء کړي. میره حق نه لري چې د دې له مهر څخه څه د ځان لپاره واخلي مګر د ښځې په اجازه او خوښۍ سره .

هغه مهم ټکی چی د دغه مبارک آیت نه استنباطیږي:

الف - مهر (صداق) د ښځې په وړاندې د نارینه د ریښتینې څرګندونه کوي. ځکه صداق د صدق له مادی نه اخستل شوی دی.

ب - د (هن) ضمیر په تړلو سره دا جوتوي چی مهر خپله په ښځه پوری تړاولري ، نه پلار، مور او ورور او مهر د پلار لپاره د لور د لویولو په مقابل کې مزدوري نه گیل کیږي

ج- د (نحلة) کلمه چې په آیت کې ذکر شوی ده ، د انکته روښانه کوي چې مهر پرته له ډالۍ او عطیې څخه بل مفهوم نلري او په دې سره هغه گومان ردوي چې مهر د انجلۍ قیمت دی.

د کونډې د مهر په اړه د عالیقدر امیرالمؤمنین فرمان داسې صراحت کوي: (له نوي خاوند څخه د مهر اخیستل د کونډې شرعي حق دی).

۲- د نفقي حق: د ښځې په خاوند باندې دوهم حق نفقه ده. دامت د فقهاوو او علماوو په دې اجماع ده چې د ښځو لپاره پر خاوندانو نفقه واجب ده په دې شرط چې د خاوند په کور کې وي او ځان یې خاوند ته سپارلی وي او که چیرې کومه ښځه نا منونکې وه او سرکشه وه او دسرکشی په وجه د خاوند له کوره بیرون اوسېږي بیا د نفقي مستحقه نه ده .

اسلام مبارک دین د ښځې نفقه په خاوند ځکه واجب کړی ده چې د نکاح په وجه ښځه دخاوند په خدمت کې مصروفه وي او پرته له حاجته او پرته د خاوند د اذن څخه بیرون ته د کسب لپاره له وتلو څخه ممنوع ده نو اسلامي شریعت یې نفقه په خاوند واجب کړی ده. د ښځې په خاوند د ښځې نفقه د خاوند د توان په اندازه واجب ده ولو که ښځه غني وي.

الله جل جلاله فرمایلي دي: {وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بَوْلِدَهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ} البقرة: ۲۳۳

ترجمه:- او میندې دې خپلو اولاد ته پوره دوه کاله تی ورکوي (داحکم) دهغه چا لپاره دی چې د تی ورکولو موده پوره کول غواړي او دچا لپاره چې بچی دی په هغه باندې ددغو (ښځو) نفقه ده او ددوی جامه ده په ښې طریقې سره هیڅوک هم مکلف کولای نشي مگر د هغه د وس سره سم ضرر دې ونه رسول شي مورته د هغې د بچي په وجه او نه د بچي پلار ته د هغه د بچي په وجه او په وارث باندې ددې په مثل لازم دي  
په یو بل مبارک آیت کې راځي: {لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا} {الطلاق: ۷}

ترجمه:- د پراخي والا دې له خپلې پراخي نه خرچه وکړي او هغه څوک چې په هغه باندې رزق تنگ کړی شوی وي نو هغه دې له هغه (مال) نه څه خرچ کړی چې الله ده ته ورکړی دی.

په نفقه کې دخاوند حالت ته کتل کېږي. په فتاوی عالمگیری کې راځي: (وفي ظاهر الرواية يُعْتَبَرُ حَالُ الزَّوْجِ فِي الْيَسَارِ وَالْإِعْسَارِ). الفتاوى الهندية (۱/ ۵۴۸) ترجمه: په ظاهر الروایت کې راځي چې حالت د خاوند معتبر دی په مالدارۍ او غریبۍ کې.

په حدیث شریف کې راځي: عن معاوية بن حيدة رضي الله عنه قال: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا حَقُّ زَوْجَةٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ؟ قَالَ أَنْ تَطْعَمَهَا إِذَا طَعِمْتَ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ، وَلَا تُضْرِبَ الْوَجْهَ، وَلَا تُقَبِّحَ، وَلَا تَهْجُرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ). رواه ابوداود و ابن ماجه

ژباړه:- له معاويه بن حیده رضي الله عنه څخه روایت دی وايي: ومې ويل ای د الله رسوله! زموږ د یوې ښځې په میړه څه حق دی؟ ویې فرمایل: دا چې هغې ته خوراک ورکړې کله چې ته په خپله خوراک کوې او هغې ته جامه ورکړې کله چې ته په خپله جامې اغوندې او هغه په مخ ونه وهې او بدشکله یې نه کړې او له هغې نه بيلتون ونکړې مگر په کور کې.

په یو بل حدیث شریف کې راځي: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَفُوتُ (مسند أحمد (۱۱/ ۴۲۴) ترجمه: د عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما څخه

روایت دی هغه وایې چې ماد رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چې فرمایلي یې: سپري ته دومره گناه بس دی چې ضایع کړي هغه څوک چې نفقه یې دده په غاړه وي.

په ښځه او اولاد باندې نفقه کول لوی اجر لري. په صحیح مسلم کې یو حدیث دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: (أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ.) صحیح مسلم

ترجمه:- غوره دینار هغه دینار دی چې نفقه کوي یې سپري په خپل عیال باندې چې په عیال کې ښځه او اولادونه ټول شامل دي

۳- مسکن (د اوسیدوځای): دښځې په خپل خاوند داحق دی چې دهغې لپاره مسکن او داوسیدوځای آماده او تیارکړي، البته مسکن به د سپري د توان او اقتصادي وضعیت ته په کتو سره وي. په دې باره کې الله تعالی فرمایلي دي: {أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ} الطلاق: ۶

ترجمه:- تاسو دا ښځې (په عدت کې) د خپل طاقت سره سم د هغه ځای په څه حصه کې واوسوئ چې تاسو (په کې) او سپري .

۴- دښځو ترمنځ عدالت رعایتول: د ښځې د حقوقو څخه داهم ده چې که چیرې خاوند یې له یوې څخه زیاتې ښځې ولري د شپې په تیروولو کې باید د دوی تر منځ عدالت وشي. څوک چې له یوې څخه زیاتې ښځې ترڅلورو پورې ولري دهغوی ترمنځ د شپې په نوبت کې، نفقه، لباس او مسکن کې باید عدالت رعایت کړي. د شپې دنوبت تیروولو، مسکن، نفقه او لباس د ښځو هغه حقوق دي چې دانسان دتوان څخه پورته نه وي.

الله تعالی فرمایلي دي: {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِدُوا فِي الْآيَاتِ فَاذْكُرُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَّا تَعْوِلُوا} النساء: ۳

ترجمه:- که چیرې تاسو ددې څخه ویره لری چې د یتیمانو ښځو په نکاح کولو سره به انصاف ونه کړی، پس په نکاح کړئ نورې هغه ښځې چې ستاسو خونې وي دوه دوه، درې درې، څلور څلور، که چیرې ددې څخه ویریرې چې له یوې څخه د زیاتو ښځو په منځ کې به عدالت تامین نه کړی بیا یوه ښځه په نکاح کړئ او یا هغه وینزه په نکاح کړئ چې ستاسو په لاسونو کې دي، دا حکم دې ته نږدې ده چې تاسو به ظلم ونه کړی.

په یو بل آیت کې الله تعالی فرمایلي دي: {وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُواهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوراً رَحِيماً} النساء: (۱۲۹)

ترجمه:- او تاسو هیڅکله نشي- کولای چې پوره عدالت تامین کړی د ښځو په منځ کې اگرکه ډیر حرص هم ولری، بیا هم مکمل یوې ښځې ته (اختیاري) میلان مه کوئ داسې چې بله ښځه معلقه وساتي چې نه یې په نکاح کوی او نه ورته طلاق ورکوی، که چیرې تاسو صلح وکړی او له الله وویریرې بېشکه الله تعالی دی بښونکی مهربانه.

په یو حدیث شریف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ كَانَ لَهُ امْرَأَتَانِ يَمِيلُ لِأَحَدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَدُ شِقْبَيْهِ مَائِلٌ) سنن النسائي بشرح السيوطي وحاشية السندي (۷/ ۷۴)

ترجمه:- ابوهريزه رضی الله عنه څخه روایت دی؛ چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: دچا چې دوه ښځې وي او یوې ښځې ته د بلې په نسبت (اختیاري) میلان کوي د قیامت په ورځ به راشي او یو بازو به یې کور وي.

پاته دې نه وي په نصوصو کې چې د کوم میلان څخه ممانعت راغلی دی، دهغې څخه اختیاري میلان مراد دی؛ ځکه په غیر اختیاري میلان کې مواخذه نشته. د حنفي مذهب ځینې علماء په دې نظر دي چې د ښځو ترمنځ عدالت مراعتول واجب دی.

علامه کاساني رحمه الله فرمایي: ددغه مسائلو له جملې څخه یو هم د ښځو ترمنځ د عدالت د وجوب موضوع ده. خلاصه دا چې که څوک له یوې څخه اضافه ښځې ولري پرهنه واجب دي چې دهغوی ترمنځ د شپې په نوبت کې، نفقه او لباس کې عدالت مراعت کړي. تر دې پورې چې که دچا دوه آزاده ښځې وي او یا هم دوه وینزې ولري پرده واجب دي چې ددوی ترمنځ د شپې په نوبت کې، نفقه کې، مسکن کې، خوراک او څښاک کې عدالت مراعت کړي. بدائع الصنائع (۲/۳۳۲)

همدا رنگه د ښځو د حقوقو په اړه د امیر المؤمنین ځانگړی فرمان داسې حکم کوي: (کوم څوک چې متعدد ودونه ولري، مکلف دی چې ټولو ښځو ته د شرعي حکم سره سم شرعي حقوق ورکړي او ترمنځ یې عدل ورکړي).

۵- لباس او جامې: د ښځو په خپلو خاوندانو داخل دی چې په اوږي او ژمي کې خپلو ښځو لپاره لباس واخلي او په دې خبره د علماوو اجماع ده. په لباس کې کمیښ او پرتوگ او څادر او دپښو پیزار شامل دي او باید چې د ښځې د قد وقامت په اندازه وي او ټول بدن یې ورباندې پټ شي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: (ولهن علیکم رزقهن وکسوتهن بالمعروف). صحیح مسلم

ترجمه:-- او شته دی ښځو لره په تاسو باندې ددوی رزق او ددوي جامه په نیکه طریقي سره.

او واجب داده چې لباس ورته د موسم په پیل کې چمتو کړي. داسې نه چې نیم ژمي تیر شي او بیا ورته د ژمي لباس واخلي.

امام کاساني وایي: (وَإِنَّمَا كَانَتِ النَّفَقَةُ وَالْكَسْوَةُ بِالْمَعْرُوفِ لِأَنَّ دَفْعَ الضَّرْرِ عَنِ الزَّوْجَيْنِ وَاجِبٌ) بدائع الصنائع (۴/۲۴)

ترجمه:-- نفقه او جامه په نیکه طریقه سره باید ځکه وي چې دفع د ضرر د ښځې او خاوند څخه واجب دي.

جامه باید خاوند د خپل وس او توان په اندازه وي، که چیرې مالداره وي باید ښه او قیمتي جنس ورته واخلي او که چیرې د خاوند اقتصادي وضعیت یې متوسط و باید متوسط جنس ورته واخلي او که غریب و گذاره حاله دې ورته واخلي.

۶- نیکه معاشره او غوره سلوک: باید خاوند د ښځې سره په ډیره ښه او نیکه طریقي سره دې ورسره چلند وکړي او نباید ښځې ته د رڼې او زړه بدوالي خبرې وشي او یا ورڅخه مخ وگرځوي او نباید پرته له کوم امله تندي ورته تریو کړي او یا یې مخ زخمي کړي او بد اخلاقي ورسره وشي.

که چیرې له ښځې څخه کومه اشتباه وشي باید خاوند سترگې ورباندې پټي کړي او له گذشت څخه کار واخلي.

د ښځې حق دی چې خاوند د ښځې د خوشالی او خوښۍ په خاطر په وینا او کپنه کې نرمي اختیار کړي، خاوند باید په کارونو کې د ښځې سره مشوره وکړي او کوښښ دې وکړي چې رضایت یې ترلاسه کړي.

الله جل جلاله فرمایلي دي: {وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ— أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا

كثيراً} النساء: ۱۹



ترجمه:- او له دوی سره په نیکه طریقه گذران کوی نو که دوی ستا سو خو بڼې نه وي نو کیدای شي چې تا سو به یو شی بد گڼی او الله به په هغه کې ډیر زیات خیر ایښی وي. الله تعالی فرمایي: {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ} البقرة : ۲۲۸

په حدیث شریف کې راځي: \* عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : استوصوا بالنساء ؛ فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ ؛ فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ ، وَإِنْ تَرَكَتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ) . متفق عليه

ترجمه:- له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : د ښځو په هکله د خیر او ښیگڼې توصیه وکړی، ځکه ښځه د پوښتی له هډوکې څخه پیدا شوې ده او بیشکه ډیره کره پوښتی کې هغه ، هغه پورتنی وي که غواړې چې سمه او نیغه یې کړې، نو ماته به یې کړې او که په خپل حال یې پرېږدې، نو کره پاتې کیږي، نو ښځوته په نیکی توصیه کوی.

په یو بل حدیث شریف کې راځي: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا يفرك مؤمن مؤمنة ؛ إن كره منها خلقاً ، رضي منها آخر) . رواه مسلم

ترجمه:- له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: باید مؤمن سپری د مؤمنې ښځې څخه نفرت ونه لري . هرکله که یو خوی یې د دې خوښ نشي- یو بل خوی به یې خوښ راشي .